

PREŠEREN V SEDANJOSTI

Nekega dne sem se zaletela v Franceta Prešerna. Sprva sem si mislila, da je čuden. Nato pa sem ugotovila, da je on. Vprašala sem ga, kaj počne tu, on pa me je prijazno pogledal in mi odgovoril, da ga zanima današnji čas. Rekel je tudi, da bi rad sestavil novo pesem in je prišel po navdih. Zanimalo ga je, ali še pišemo s peresi. Odgovorila sem mu, da uporabljamo računalnike in kemične svinčnike. Vprašal je tudi, ali se vozimo s kočijami. Povedala sem mu, da se vozimo z avti, avtobusi, tovornjaki ipd. Nato sem še jaz njega vprašala, kaj si misli o ideji, da bi današnji otroci šli v preteklost in obratno. Rekel je, da ne bi bilo ravno pametno, saj otroci iz preteklosti ne bi znali pisati na računalnike, se navaditi na toliko prometa, nekateri bi se tudi težko sporazumevali, saj so včasih govorili malo drugače. Mi v preteklosti pa bi se morali navaditi, da bi v šolo hodili peš, delali na njivah, naučiti bi se morali pisati s peresi ipd. France Prešeren se mi je nato zahvalil za pomoč in oba sva odšla, vsak v svojo smer.

LANA SIMONČIČ, 7.a